

Peidl Gyula szombaton Szegedre érkezett és a Délmagyarország hasábjain válaszol gróf Klebelsberg Kunónak

„Mindenkor készséggel állottam a szegediek rendelkezésére“

„A multra nézve igazolhat maga a város tanácsa“

(A Délmagyarország munkatársától.) Napokkal ezelőtt jelentettük, hogy Peidl Gyula, Szeged országgyűlési képviselője évenkénti szokásához híven, vasárnapra lejön Szegedre, hogy választóival érintkezzék. Peidl Gyula szegedi útja, amely rendszerint egybekapcsolódott a beszámolóbeszéddel, minden »politikai szezon« megindulásakor szokott megtörténni. Az idén a szegedi pártszervezettel való megbeszélés alapján december 15-ére tervezték a beszámolót. Ezt a terminust azonban az utolsó percben el kellett halasztani, mert Peidl Gyula a vonatrakészülés előtti napon súlyosan megbetegedett és napokon keresztül ágyban kellett feküdnie. Ekkor határozták el, hogy Vizkeresztkor jön le Szegedre.

Peidl Gyula szombaton délután Peyer Károly társaságában meg is érkezett Szegedre.

Peidl Gyula válasza

a következő:

— A kultuszminister ur személyemmel foglalkozó beszédéről az a véleményem, hogy az *korteszbeszéd*, nem is a legszerencsésebb fajtából. Ezt kell hinnem, mert ellenkező esetben az ellenem és képviselőtársam ellen történt támadást minden ok és szükség nélkül egyszerűen a hajánál fogva előráncigált szélsőnek kell minősítenem. Udvarias csomagolásban tördelés az ellenzék felé. Objektív látszatba öltöztetett nagyfokú türelmetlenség az ellentétes politikai felfogással szemben. Ezekben tulmenően pedig illogikus és jórészt nem is fedi a való tényeket. Ezzel elintéztnek is tekinthetném részemről az ügyet, de nem akarok ugyanabba a hibába esni, mint a kultuszminister ur, azért röviden bizonyos részletekre is ki kell terjeszkednem.

1. Ha igaz, hogy egyik büszkesége vagyok a magyar politikai életnek, amint ezt gróf Klebelsberg ur állítja, akkor miért akar mást választatni helyembe, holott abban bizonyára egyetértünk, hogy e tekintetben nem túlságosan nagy a választék a magyar politikai életben.

2. Ha igaz az, hogy »sok önmérséklettel képviselem a magyar szociáldemokrata pártot«, amint Klebelsberg gróf ur mondja és amiben sok az igazság, miért nem követi ezt az önmérsékletet a miniszter ur is legalább addig a határig, hogy megelőszik a kormányzat ezidőszori, nem éppen legális, de tényleges 90 százalékos parlamenti többségével és nem kívánja a megmaradt maroknyi ellenzék megsemmisítését is.

3. Furcsán hangzik, hogy a miniszter ur, állítólag az *egész ország minisztere*, partikularizmusra biztat engem, aki pedig — ugyancsak állítólag — amugy is egyoldalu osztályérdekekért küzdök.

4. A tény ezzel szemben az, hogy én szerezni képességemet valóban az *egész ország egyetemes érdekeinek szolgálatába* igyekszem állítani, de emellett

mindenkor készséggel állottam és állok a jövőben is a szegediek rendelkezésére, ha ezt különleges helyi érdekek jogosan kívánják, amit — ha annak szükségét érzi — a multra nézve igazolhat maga Szeged sz. kir. város tanácsa, igazolhatnak az idők folyamán gyakran hozzám fordult különböző testületek és érdekeltségek és számtalan magánember is.

Ez alkalommal — mint már jelentettük — lejövetelét nem lehetett összekapcsolni a nagy érdeklődéssel várt beszámolóval, mert *gégebetegsége miatt beszédet mondani mai állapotában képtelen*. Most csupán a régi terminusküldésnek tett eleget, Szegedre jött, hogy választóival érintkezzen.

Peidl a megszokott bensőséges egyszerűséggel fogadták az állomáson. Megérkezése után azonnal a Délmagyarország munkatársa rendelkezésére állt és — mint már tegnap jelentettük —

a Délmagyarország hasábjain, innen Szegedről válaszol Klebelsberg kultuszministernek,

ismeretes pénteki kijelentésére, amelyekre Rassay Károly szombati lapunkban már nyilatkozott.

Persze ezen ténykedéseim sohasem kerültek nyomdafesték alá, diszpolgárságra vagy más elismerésre nem reflektáltam értük, még csak

„A magyar politikai élet egy egészen különleges fajtája“

Peyer Károly országgyűlési képviselő, aki Peidl Gyulával együtt érkezett Szegedre, hogy előadást tartson a Munkásotthonban, szombaton este ugyancsak nyilatkozott a Klebelsberg-beszéd ügyében. A következőket mondotta:

— Szegedi utam egészen véletlenül esett össze Peidl képviselőtársam lejövetelével, mert én a munkásbiztosítás ügyében jöttem előadást tartani. Ez az előadás már régóta elő volt készítve. A Klebelsberg-ügyhöz nekem nincs sok hozzáfűzni valóm, mert ezt a szegediek ügyének tekintem. Csak általánosságban jegyzem meg, hogy *a magyar politikai élet egy egészen különleges fajtája az, hogy egy aktív miniszter azzal dicsekszik, hogy mit csinált, mit kedvezett kerületének*. Felmerül az a kérdés is, hogy *mit csináljanak azok a választókerületek az ő igényeikkel, amelyek nem tudnak miniszterképviselet kapni?*

— A főváros például nincs annyira el-

PATZAUER
RUM
LIKÖR KONYAK

szóval sem dicsekedtem velük soha, mert azt tartottam, hogy kötelességemet teljesítettem csupán.

— Abban egyetértünk, hogy Szegeden is, másutt is rengeteg sok a baj és így nehéz az élet. Szívesen segíték ezek csökkentésében, amennyire tőlem telik, mert ebből sohasem csináltam pártkérdést és ha e tekintetben aránylag keveset tehetek,

annak oka nem bennem, hanem a mai kormányzati rendszerben van, amely bizony túlon-túl érvényesíti minden téren a párt-szemponthoz.

Emellett le kell szögezmem, hogy a bajokért elsősorban mégis csak a mai kormányzat felelős, valamint azok, akiknek részük volt abban, hogy a miniszter ur által említett Szeged, Debrecen, Komárom és ezenkívül még nagyon sok város — határvárossá lett. Ha a magam és pártom háboruellenes állásfoglalása annak idején érvényesülhetett volna, erre sohasem került volna sor. És meg kell mondanom azt is, hogy nem szeretném, ha néhány esztendő múlva a bekövetkező még nagyobb bajok nyomán ugyanezt kellene megállapítanom.

ragadtatva a kultuszminister ur politikájától és úgy látom ezt a felfogást osztja az ő miniszterkollegája is a népjólétiből, mert versenyre kelt vele az alkotásban. Az egyik ugyanis *fel akarja építeni a lágymányosi tavat*, a másik *ki akarja mélyíteni, hogy fürdőt csináljanak*... Meg vagyok győződve arról, hogy ezek a korteszavak éppen úgy eltévesztették hatásukat itt Szegeden, mint ahogy Budapesten.

Peidl Gyula és Peyer Károly társaságában az esti órákban kiment a Munkásotthonba, ahol meleg ünneplésben részesítették. Peyer Károly zsufolt terem előtt tartotta meg előadását a munkásbiztosítás aktuális kérdéseiről, vasárnap reggel Csongrádra utazik. Peidl Gyula a vasárnapi napot választói között tölti; szokásos beszámoló beszédét egészségi állapota miatt most nem tudja elmondani. Vasárnap este utazik vissza Budapestre.

Vér György.

Somogyi polgármester levele A Klebelsberg-beszéd ügyében

(A Délmagyarország munkatársától.) Az ismeretes Klebelsberg-beszéd ügyében szombaton megszólalt Somogyi Szilveszter polgármester is, miután Rassay Károly és Peidl Gyula, Szeged két ellenzéki képviselője a Délmagyarország hasábjain válaszolt a kultuszministernek. A polgármester levelet intézett a Délmagyarország szerkesztőjéhez, amelyben válaszolja a tegnapi történeteket, majd a következőket írja

— 1927 április 4-én 8930. tanácsi sz. alatt megkérte a város közönsége Rassay és Peidl képviselő urakat is, hogy a tiszai híd Tápénál való létesítése érdekében a kereskedelemügyi miniszter urnál eljárni sziveskedjenek, mert az ország érdeke is azt kívánja, hogy a híd népes helyeket kössön össze.

— 1928 július 9-én 19796. sz. alatt arra kértük meg mindkét képviselő urat, hogy a tanyai kisvasút motorai számára beszerzendő nyersolaj illetékét mérsékelje az állam, mert az szinte elviselhetlenné teszi a na-

gyon fontos közérdekű intézmény üzemköltségeit. A nyersolaj ára ugyanis akkor 12.60 fillér volt, az illeték pedig 16.40 fillér.

— 1927 február havában 31/1927. kgy. száma a városok költségvetési jogainak megvédése tárgyában a miniszterelnök urhoz felíratot intézett a törvényhatósági bizottság, melynek támogatására Rassay és Peidl képviselő urakat is felkértük.

— 1927 augusztus 18-án 18.184/1927. sz. alatt megkereste a város tanácsa fontos országos és városi közügyben, hogy a szegedi királyi ítélőtábla területének a kibővítése iránt való előterjesztését az igazságügyminiszter urnál hathatósan támogatni sziveskedjenek, annál is inkább, mert a pesti tábla területe a kis országhoz képest óriási és a felhalmozott ügyek sokasága miatt ott igen hosszú terminusokra osztatnak be.

— Voltak még egyebek is, amikor megkereséseket intézett a város összes pártfogójaihoz és képviselőihez, mindezekre a megkere-